

[Starcke.]

bliver mere og mere synligt, medens Bjælderne omkring Gryden synger den lille Melodi: Ach, du lieber Augustin, alles ist weg, weg, weg. — Det gælder i hvert Fald for Statskassens Vedkommende. Men den unge Prins, som repræsenterede noget af det, der var det rigtige i Tilværelsen, den Dag da Folket sætter ham paa sin rette Plads og faar trukket op i Morgenskoene og smækker de gamle Partier oven i Hovedet — den Dag vil han maaske sige til de gamle Partier: Jeg er kommet til at foragte dig, du vilde ikke have den ærlige Prins, du forstod dig ikke paa Rosen og Nattergalen, men Svinedrengen kunde du kysse for et Spilleværk, og nu kan du have det saa godt! Og saa gik han ind i sit Kongerige og lukkede Døren i og slog Slaaen for, og saa kunde de andre staa udenfor og syngte: Ach, du lieber Augustin, alles ist weg, weg, weg. Men saa længe den gaar, faar vi flere Kontorer, flere Minister, flere Ministerier, flere Skattelovsforslag, flere Embedsmænd, mere Kontrol, mere Korruption. Det er nødvendigt at sige det, at det System, vi har herhjemme, indebærer Fare for Korruption, som gør, at Danmark mister noget af det værdifuldeste, vi har i vor offentlige Moral, vor Embedsmandsstands uangribelige Hæderlighed.

Til de ganske enkelte Socialdemokrater i denne Sal, som ikke er blevet Ministre, vil jeg gerne have Lov til at sige: Pas paa, hold igen, tænk paa jeres Ansvar over for Arbejderstanden, hvis Levefod faktisk forringes under dette System, og hvis Arbejdsevne og Arbejdsglæde snart er blevet ødelagt. Det er en Frigivelse af Arbejdets Kræfter, en Frigivelse af Arbejdspigten, vi trænger til, og ikke en Politik, der søger at give dem en Sikkerhed, som har vist sig i Virkeligheden at være en Sikkerhed for, at det, de faar, er Fattigdom. Se paa, hvad Planøkonomien faktisk har bragt over Verden, se paa, hvad Socialismen, Kollektivismen har bragt over dette Land. Vi lever i den mærkelige Situation, at inden for Socialdemokratiets Rækker er der jo praktisk talt ingen, der mere tror paa de marxistiske Teorier, men de universitetsuddannede Planøkonomer er man endnu forgabet i. Det var at ønske, at de cand. polit.er, som er Planøkonomer, skulde have en praktisk Uddannelse. Var det ikke værd at overveje, om de ikke skulde ud at staa bag en Urtekræmmerdisk eller hos en Købmand paa Landet? For det vilde give dem en Realitetsans, give dem frisk Luft i Stedet for alle Planøkonomiens Hjul og Valser og Laase

og kinesiske Systemer, som de nu sidder og piller med.

I Kina, ved De jo nok, er Kejseren en Kineser, og alle de, han har om sig, er Kinesere. Da Kejseren havde faaet sin lille planøkonomiske kunstige Nattergal, sagde Spillemesteren følgende om den — og gav dermed en glimrende Beskrivelse af den, som er meget aktuel: Ser De, mine Herskaber, hos den virkelige Nattergal kan man aldrig beregne, hvad der vil komme, men hos Kunstfuglen er alt bestemt — saaledes bliver det og ikke anderledes. Man kan gøre Rede for det, man kan sprætte den op, og man kan vise den menneskelige Tænkning, hvorledes Valserne ligger, hvorledes de gaar, og hvordan det ene følger efter det andet. Ja, det er ganske mine Tanker — sagde de alle sammen. Men en Aften, da Kunstfuglen bedst sang, og Kejseren laa i Sengen og hørte paa den, sagde det svup inde i Fuglen. Der sprang noget — snurr — og alle Hjulene løb rundt, og saa stod Musikken. — En skønne Dag siger det svup, og saa staa Hjulene og Musikken.

Jeg tror, det vilde være en god Forretning for Danmark, hvis vi standsede Varedirektoratet og Priskontrollen og pensionerede alle Embedsmændene derinde for Resten af deres Dage, saa Erhvervslivet kunde komme til at bruge de Kræfter, som findes i Erhvervslivet. Det er Naturlighed, vi trænger til herhjemme. Vi trænger til at stole paa hinandens Ansvar og Dygtighed. Lad Folk selv klare deres egne Sager. De kan meget godt, og de har i Fortiden vist, at de i hvert Fald kan gøre det bedre, end Staten kan gøre det.

Man har Angst for, at man ikke kan faa Kredit i Ulandet. Det er dog muligt, at de private Firmaer kunde skaffe sig den Kredit, som var nødvendig, hvis de fik Lov dertil. Er det faktisk saadan, at Danmark i Dag ikke kan faa mere Kredit, kan man jo for saa vidt sige, at Restriktionerne ogsaa paa det Punkt var relativt overflødige.

Man har Angst for Kronekursen, hvis man lukker op. Der er en berettiget Tro paa, at hvis Importen blev givet fri, vilde en stigende Efterspørgsel efter Sterling og Dollars faa Kronen til at falde i Begyndelsen. Men naar Kronen falder, er det simpelt hen et Udtryk for, at Danmark importerer mere, end vi har Raad til at betale med det Arbejde og den Eksport, vi kan præstere i Øjeblikket, og det vil ganske automatisk medføre, at Importen vil gaa ned og vi faar mindre Kredit, hvilket samtidig vil medføre, at Eksporten gaar op og Eksporterhvervene